

“ကိုကိုမောင် တော်တော်ဆိုး (ပ)”

မန္တလေးမှာ နေပူပြီ ဆိုမှဖြင့် ကျကျတောက် နေရောင်အောက်မှာ ကတ္တရာတွေ အရည်ပျော်သလို လူတွေမှာ ချွေးတရွဲရွဲနှင့်သာပင်..... လမ်း-စတေး ခြံကျယ်ကျယ် နှစ်ထပ်တိုက်ဘေး ဂိုဒေါင်အတွင်းမှာတော့ မောင်မောင်တစ်ယောက် စွတ်ကျယ်လက်ပြတ်နှင့် လုံချည်တိုတိုဝတ်ခါ အထည်ပါကင်ထုတ်များကို ရွှေ့ပြောင်း စာရင်းမှတ် လုံချည်စတွေဖြတ်နှင့် အပူကို အံတုရင်း အလုပ်ရှုတ်နေလေရဲ့.....

မောင်မောင်..... အသက်က ၂၇-နှစ်ခန့်၊ အရပ်ကမြင့်မြင့် ရုပ်ချောချော လို့ဆိုရပေမည်။ တရုတ်တန်း ဈေးလောက အထည်တန်းကို ၁၀-တန်းကျောင်းသားဘဝထဲကပင် ရောက်လာခဲ့သူ... အခုဆို ဘွဲ့လည်းရပြီးပြီ..... ဈေးလောကရဲ့ အတတ်မျိုးစုံလည်း ကျွမ်းကျင်ပြီးသား..... အစိုးရအလုပ်ကိုပင် ထွက်မလုပ်တော့ဘဲ ဒီဈေးလောကထဲမှာပင် သူ့ဘဝကို မြှုပ်နှံထားလေသည်။

အခုဆိုရင် တစ်အိမ်လုံးမှာ သူ့ခြေသူ့လက်ချည်းပင်... သူမပါမပြီးပေ။ ငွေသိမ်း၊ စာရင်းမှတ်၊ ကုန်ပစ္စည်းကို ဖောက်သည်များဆီ လက်ဆွဲပို့ စသည့်အောက်ခြေသိမ်းမှ မူဆယ်၊ ရွှေလီအထိ ကုန်ဝယ်လိုက်ရသည့်အခါလည်း ရှိသည်။ လခအပြင် ကုန်ပစ္စည်းအပေါ် အလျင်းသင့်သလို အမြတ်ငွေရသဖြင့် အတော်အတန် စုမိဆောင်းမိကာ တောမှ ညီတစ်ဦးကိုခေါ်ပြီး ကျောင်းထားပေးနိုင်သည်အထိ ဖြစ်လာသည်။

အလုပ်ရှင် ဦးလောရုံ ဆိုတာကလည်း ကားလုပ်ငန်း တဘက်နှင့်ဆိုတော့ မန္တလေးက အရောင်းအဝယ်ကို သူ့မိန်းမ ဒေါ်မြင့်မြင့်နှင့် တွဲဖက်လုပ်စေဘို့ မောင်မောင်ကို ပစ်လွှဲထားရပြန်သည်။ ဦးလောရုံ...ဒေါ်မြင့်မြင့်..လို့တပ်ခေါ်ရပေမဲ့ ၃၅-နှစ်...၄၀-ဝန်းကျင်ခန့်မျှသာရှိမည်။ သားသမီးသုံးယောက်နှင့် ဦးလောရုံရဲ့မိခင် အသက် ၆၀-အရွယ် အဖွားကျင်၊ ဒီငါးဦးက အိမ်ဖော်တစ်ဦးနှင့် တိုက်ထဲမှာနေပြီး မောင်မောင်တို့ မောင်နှမ နှစ်ယောက်ကို အထည်ဂိုဒေါင်ထဲမှာ အခန်းဖွဲ့၍ နေစေသည်။

ဒီနေ့လည်း မနက်စာစားပြီး ဈေးမှပြန်လာကထဲက ဂိုဒေါင်ထဲမှာ ညနေအထိ အလုပ်လုပ်နေရပြန်သည်။ စာရင်းဇယားများ မှတ်ပြီး ရေချိုးရန် အခန်းထဲဝင် အင်္ကျီချွတ် ချွေးသုတ်နေစဉ်.....

“ ဦးဦးမောင်..... ဟေး..... ဦးဦးမောင် ” ဟု ခေါ်သံနှင့်အတူ အသက် ၁၃-နှစ်ကျော် ၁၄-နှစ်အရွယ်ရှိ ဖြူဖွေးလှပငယ်ရွယ်သော မိန်းခလေးတစ်ယောက် အခန်းထဲပြေးဝင်လာပြီး ကုတင်ပေါ်ထိုင်နေသော မောင်မောင်ဘေး ကပ်ထိုင်လိုက်သည်။

“ ဘာဖြစ်လာတာလဲ.....မီး ”

“ ဦးဦးမောင်.. မကောင်းဘူး ” ဟု ဆူဆူအောင့်အောင့် ပြောလိုက်သည်။ မောင်မောင်ကလည်း သူမကို လှည့်ကြည့်ရင်း.....

“ ဦးဦးမောင်က ဘာမကောင်းတာလဲ မီးရဲ့... ပြောစမ်းပါဦး ”

“ ကျောင်းမှာ မီးမီးရဲ့ သူငယ်ချင်းတွေက မီးကိုဝိုင်းစကြတယ်..... နို့တစ်လုံးစိန်တဲ့... သိလား ”

“ ဟေ... ဟုတ်လား...ဘာပြုလို့တဲ့လဲ ”

“ ဘာဖြစ်ရမှာလဲ... ဦးဦးမောင်ကြောင့်... မီးမီးရဲ့ နို့တစ်ဘက်က အကြီးကြီးဖြစ်နေလို့ပေါ့ ”

“ ဟုတ်ရဲ့လား... မီးရဲ့... ”

မောင်မောင်က မယုံသလို သဘောဖြင့်မေးတော့ မီးမီးဆိုတဲ့ ကောင်မလေးက သူ့အင်္ကျီကို အပေါ်ဆွဲတင်ပြီး “ဒီမှာကြည့်ပါလားဦးဦးမောင်.. ဟောဒီဘက်က အကြီးကြီးဖြစ်လို့.. ဒီဘက်ကြတော့ သေးသေးလေး ဟွန်း” ဟုတ်တော့လည်း ဟုတ်ပါတယ် ကောင်မလေးရဲ့ ညာဘက်ရင်အုံပေါ်က နို့ကလေးဟာ သကြားပေါက်ဆီ တစ်လုံးစာ နည်းနည်း ကြီးထွားနေပြီး ဘယ်ဘက်နို့ကလေးကြတော့ သံပုရာသီး အလုံးကြီးကြီးလောက်သာ ရှိနေရှာသည်။

“ အို... ဟုတ်သားဘဲ... ဒီဘက်က အတော်ကြီးနေတာကိုး...” ပြောရင်းဆိုရင်း လုံးကျစ်နေတဲ့ နို့ကလေးကို အုပ်ကိုင်၍ ပွတ်ကြည့်ရာ ကောင်မလေးခမျာ တုန့်ကနဲ ဖြစ်သွားရရှာသည်.....”

လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်ပတ်ကျော်ကျော်လောက်က စာမေးပွဲနားနီးသဖြင့် မီးမီးသည် မောင်မောင်ထံ စာလာလာကြည့်ရင်း လစ်ရင်လစ်သလို ရင်ခွင်မှာပွေ့ပြီး နို့တစ်ဘက်ဆုတ်ချေပေးကာ လက်တစ်ဘက်ကလဲ မီးမီးရဲ့ စောက်ဖုတ်လေးကို ပွတ်သပ်ပေးပြီး တဖြည်းဖြည်းနဲ့ အကွဲကြောင်းလေးအတိုင်း အပေါ်အောက် ကလိဆွဲပွတ်ပြီး လက်ညှိုးကို တံထွေးဆွတ်၍ ဆောက်ခေါင်းလေးထဲ သွင်းချီ ထုတ်ချီပြုလုပ်ပေးလေသည်။

မီးမီးကလည်း မောင်မောင်၏ ပွတ်သတ်ထိုးဆွခြင်းကို အရသာတွေ့နေပြီမို့ ညစဉ်လာလာနေခဲ့သည်။

“ ကဲ ဒီလိုဆို... ဦးဦးက နှစ်ဘက်စလုံးညီသွားအောင် လုပ်ပေးမယ်လေ ” “ နှစ်ဘက်စလုံး ညီသွားရင် ကြိုက်ပြီမလား ”

“ အင်း... လုပ်ပေးစမ်းပါ... ဦးမောင်ရယ် ”

မောင်မောင်က ပြောဆိုပြီး အခန်းအပြင်ထွက်ကာ တိုက်ဘက်သို့ အရိပ်အမြွက်ကြည့်၍ ဂိုဒေါင်တံခါးကို ဆွဲစေ့ထားလိုက်ပြီး အခန်းထဲသို့ ပြန်ဝင်လာသည်။

“ မီးမီး..... ”

“ ဟင်... ဘာလဲဦးဦး ”

“ မီးမီးရဲ့ နို့လေးတွေ အလုံးညီညီဖြစ်အောင် ဦးမောင်လုပ်ပေးမယ်... နဲ့နဲ့တော့နာမှာ... အဲဒါ... ”

“ နာ.. နာ... ဦးရယ်... မီးမီး အံကြိတ်ထားမယ်နော်.. ”

“ အင်း... ဒါဆို မီး.. အင်္ကျီချွတ်လိုက်နော်... ”

ကောင်မလေးသည် ခေါင်းညိတ်ကာ ဝတ်ဆင်ထားသော အင်္ကျီကို ဆွဲချွတ်ပစ်လိုက်သည်... မောင်မောင်သည် သူမဘေးသို့ တင်ပလွဲ ဝင်ထိုင်ရင်း ပုခုံးနှစ်ဘက်ကို ကိုင်၍ အိတ်ယာပေါ်သို့ အသာလှဲချလိုက်သည်။ အသားဖြူသော ယူနန်နွယ်ဘွား အပျိုမလေး၏ နို့အုံကလေးမှာ မထိရက်မကိုင်ရက်စရာ ဝိုင်းစက်လှပနေသည်။ နို့အုံကလေးနှစ်လုံးမှာ နုအိ၍ အကြောစိမ်းလေးများ ရှက်ဖြာလျက် နို့သီးခေါင်းလေးများက မာကျစ်ပြီး နီရဲနေသည်။

ဆွဲပါကိုင်ပါများလွန်း၍ထင် နို့အုံကလေးတဘက်မှာ ကြီးထွားလျက် ရှိနေပေသည်။ အဖွေးသား ဗိုက်သားရှပ်ရှပ် ကလေးမှာလဲ အကြောစိမ်းကလေးများ ရှက်ဖြာနေလေရဲ့.....

မောင်မောင်သည် သေးငယ်နေသော နို့ကလေးတဘက်ကို လက်ဖြင့်အသာအယာ ဆုပ်ကိုင်ပွတ်သတ်နေသလို ကြီးထွားနေတဲ့ နို့ကလေးကို ပါးစပ်ဖြင့် အသာငုံခဲ စုပ်ယူနေပြန်ရာ... အပျိုပေါက်မီးမီးခမျာ တဟင့်ဟင့်ဖြင့် လူးလွန်လှုပ်ရှား တွန့်လိမ်နေပေတော့သည်။

“ ဟီးဟီး... အား... ယားတယ်.. ဦးဦးရယ်.. ”

ငြီးညူတွန့်လိမ်နေတဲ့ သူမကို ပြန်လှန်စကားပြောမနေတော့ဘဲ... နီတျာတျာ နှုတ်ခမ်းလေးကို ပါးစပ်ဖြင့် ငုံ့ခဲစုပ်ပစ်လိုက်သည်။ လက်တဘက်ကလဲ ဗိုက်သားပေါ် ပွတ်သပ်နေရာမှ တဖြည်းဖြည်းနဲ့ စကပ်အောက်သို့ ထိုးနှိုက်ပြီး မီးမီး၏ ပေါင်များကို မထိတထိ ပွတ်သပ်လိုက် ဆီးခုံမို့မို့လေးကို ပွတ်သပ်လိုက်နဲ့ လုပ်ပေးရင်းမှ မို့ဖောင်းစဖြစ်နေတဲ့ မီးမီးရဲ့ စောက်ဖုတ်လေးပေါ် လက်ဝါးဖြင့် အုပ်ကိုင်ရင်း ဖွဖွရွရွလေးပွတ်သပ်ပြီး အတန်ကြာတွင် လက်ညှိုးဖြင့် စောက်ပတ်အလယ်ပေါက် အဝကလေးကို ကလိပေးသည်။ စောက်ဖုတ်နှုတ်ခမ်း နှစ်လွှာကြားမှာ ငုတ်နေတဲ့ စောက်စေ့လေးကိုလည်း လက်ညှိုးလက်မဖြင့် အသာအယာ ပွတ်ခြေပေးလိုက်ရာ မီးမီးခမျာ ပေါင်နှစ်ချောင်းကို စေ့ကပ်ပစ်လိုက်ပြီး တွန့်လိမ်သွားရရှာသည်။

မောင်မောင်သည် မီးမီး၏ စကပ်လေးကို ဆွဲချွတ်ပစ်လိုက်ရာ ဆီးစပ်အောက်မှ မို့မောက်၍ အက်ကွဲကြောင်းလေး ထင်နေသော စောက်ဖုတ်ကလေးကို အကွင်းလိုက်အကွက်လိုက် တွေ့မြင်လိုက်ရပြန်သည်။ ပြည့်ဖြိုးသွယ်လျတဲ ပေါင်တံလေးမှာ အဖျားသွယ် အရင်းတုတ်၍ ဆင်နာမောင်းငယ်အလား စိုစိုအိအိ ဖျစ်ညှစ်ပစ်ချင်စရာမို့ မောင်မောင်၏ ပေါင်ခြံကြားမှ ဘွားဘက်တော် လီးကြီးမှာလဲ ငေါက်ခနဲငေါက်ခနဲ ဖြစ်လို့လာပေသည်။

မီးမီး၏ စောက်ဖုတ်ကလေးမှာလဲ လက်ဖြင့် ထိုးမွှေကလိထားမှကြောင့် အတန်ငယ်ပြီအာလို့ နေပေသည်။ ကာမခလုတ်ဟု ဆိုအပ်သော စောက်စေ့လေးမှာလဲ အကွဲကြောင်းထိပ်မှာ နီရဲပြုတစ်ပြီး မောင်မောင်၏ ကြီးမားရှည်လျားလှတဲ့ လီးကြီးကိုပင် စိန်ခေါ်နေသယောင်ယောင်.....

“ မီးမီး..... ”

“ ဟင်... ”

“ ဦးဦး ဒီလိုလုပ်ပေးတာ ခံလို့ကောင်းလား..... ”

“ အင်း... တမျိုးကြီးဘဲ... ယားလဲယားတယ် ”

“ ဒီထက်ကောင်းအောင် ဦးဦး လုပ်ပေးမယ်လေ... ”

“ မီးမီး မသိဘူး... ကြောက်..... ကြောက်တယ်... ”

“ မကြောက်ပါနဲ့... မီးရယ်... ” ဟုပြောပြီး ခါးမှာဝတ်ထားတဲ့ ပုဆိုးကို ဆွဲချွတ်လိုက်ရာ မတ်ထောင်နေတဲ့ လီးကြီးဟာ ထင်းကနဲပေါ်လာသည်။ ကြီးထွားရှည်လျားလှတဲ့ လီးကြီးမှာ အကြောပြိုင်းပြိုင်း ထလို့နေလေသည်။

မောင်မောင်သည် သန့်ရှင်းရေးကို ဂရုစိုက်သူဖြစ်ရာ လီးကိုရေချိုးတိုင်း သေသေချာချာ ပွတ်တိုက် ဆေးကြောသဖြင့် လီးမှာနီရဲတောက်ပြောင်နေသည်။ လီးထိပ်ဒစ်ကြီးမှာ မွေးစကလေး လက်သီးလုံးလောက်ရှိတာမို့ မြင်သူ ကြက်သီးထစရာ ကြီးလွန်းလှသည်။ မောင်မောင်မှာ ရုပ်ချောသလို တဏှာယာဂလည်း ကြီးသူဖြစ်ရာ လူပျိုပေါက်မှစ၍ ရေချိုးစဉ်နှင့် ညအိပ်ယာဝင်စဉ် တနေ့ကို အနည်းဆုံး တခါမျှ ဝှင်းထုဖြစ်လေရာ လီးကြီးမှာ လက်ပူမိ၍ အကြောကြီးများ အပြိုင်းပြိုင်းထကာ ကြီးချင်တိုင်းကြီးနေခြင်းဖြစ်လေသည်။

မောင်မောင်သည် မီးမီး၏ ပေါင်နှစ်လုံးကြား ဒူးထောက်ထိုင်လိုက်ပြီး လီးကြီးကို ကိုင်ကာ စောက်ပတ် အကွဲကြောင်းလေးအတိုင်း အထက်အောက် ပွတ်ဆွဲနေရာ မီးမီးမှာ လွန့်လွန့်လူးလူးဖြစ်သွားသလို အဖုတ်လေး အတွင်းမှ အရည်ကြည်များ စိမ့်ထွက်ကာ စိုရွဲလာသည်။

မောင်မောင်သည် မပြောမဆို မီးမီး၏ စောက်ပတ်အတွင်း သူ့လီးကြီးကိုတော့ကာ လက်နှစ်ဘက်ကို သူမဂျိုင်းအောက်မှ လျှိုသွင်းပြီး လုံးကျစ်နေတဲ့ မီးမီးရဲ့ ပုခုံးနှစ်ဘက်ကိုဆွဲ၍ နို့နှစ်လုံးကို တလှဲဆီဖို့ရင်း မီးမီး၏ နှုတ်ခမ်းနှစ်လွှာကို ငုံ့ခဲစုပိယူဖိကပ်ထားကာ သူ၏ဖင်ကို အားနှင့်ဖိဆောင့်ချလိုက်ရာ ဒစ်ကြီးတစ်ခုလုံး ဆောက်ဖုတ်ကလေးထဲသို့ ဝင်သွားလေတော့သည်။

“ ဗြစ်... ဗြစ်ဗြစ်... ဗြစ်.. ”
“ အင့်... အင့်.. အား... အား... ”

မီးမီးသည် ခေါင်းကို ဘယ်ညာယမ်းခါပစ်ရင်း ခြေနှစ်ဘက်ကို လိမ်ကျစ်ကာ လက်နှစ်ဘက်ကလည်း မောင်မောင်ရဲ့ ရင်ဘတ်အား ဖိ၍တွန်းထားလိုက်ရင်း.....

“ အား... အမလေး... နာ... နာ.. တယ်... ဦးဦး... မီးမီးနာတယ်... အဟီးဟီး... ”

“ အစမို့ပါ... မီးရဲ့... နောက်.. ခဏနေရင် ကောင်းလာမှာပါ... နဲ့တော့ အံ့ကြိတ်အောင့်ခံထားနော်... မီး ”
ဟု.. ပြောပြီး အနည်းငယ် ရှေ့ဆက်၍ ဖိလိုးလိုက်ပြန်ရာ.....

“ ဗြစ်.. တစ်.. တစ်.. ”

လီးကြီးမှာ စောက်ဖုတ်ကလေးထဲသို့ မတန်မဆကြီး ထိုးခွဲ၍ ဝင်ရောက်သွားရာ လီးကြီး၏ သုံးပုံတစ်ပုံခန့်ပင် ဝင်သွားလေသည်။

“ အား... နာလိုက်တာ ဦးရယ်... အီး... ဟင့်... ဟင့်... ”

မီးမီးခမျာ နာကျင်လွန်း၍ မျက်ရည်များပင် ကျဆင်းလာသည်။ မောင်မောင်ကလည်း ပေါက်တဲ့နဖူး မထူးဆိုသလိုပင် မီးမီး၏ နှုတ်ခမ်းကို ဖိကပ်စုပ်ရင်း ဖိသွင်းလိုက်ပြန်သည်။ လီးကြီးမှာလည်း တဝက်မျှ ဝင်သွားပြီး စောက်ပတ်အောက်နှုတ်ခမ်းမှာလည်း အနည်းငယ် ပြီးသွားသလို အပျိုမှေးလည်း ပေါက်သွားရပြီမို့ သွေးစကလေးများပင် ထွက်လို့လာသည်။

“ တော်... တော်ပြီ... ဦးဦးမောင်... မီးမီးနာတယ်... တအားနာတယ်... အစ်ဟစ်.. ဟီး.. ဟီး.. ဦးဦးဟာကြီး.. ပြန်ထုတ်လိုက်ပါနော်... ဦးရဲ့... ဟီး... ”

“ ခဏလေး အောင့်ခံပါဦး... မီးရယ်... တော်ကြာဆို နာတာပျောက်ပြီး ကောင်းလာတော့မှာ... ” ဟုပြောပြီး မီးမီး၏ နို့နှစ်လုံးကို ငုံ့ခဲ၍ နို့သီးခေါင်းလေးကို လျှာဖျားလေးဖြင့် ရစ်ပတ်စုတ်ယူပြီး လက်တဘက်ကလည်း ထက်အောက်စုံဆန် ပွတ်သတ်ပေးရင်း နာကျင်စိတ်ကို အာရုံပြောင်းပေးနေလေသည်။ ထို့နောက် ခေါင်းရင်းမှ စောင်တစ်ထည်ကို လှမ်းယူပြီး မီးမီး၏ ဆီးစပ်ပေါ်မှ ခေါက်၍ ခုခံပေးလိုက်ကာ အနမ်းအရုတ် အပွတ်အသတ်များဖြင့် ချောမြူကာ ကာမခရီးကို လျှောက်လှမ်းနိုင်ရန် ကြိုးပမ်းနေလေသည်။

ယင်းကဲ့သို့ အတန်ကြာကြာ ကာမခလုတ်များကို တဆင့်ချင်း ဖွင့်လိုက်သဖြင့် မီးမီးမှာ ရုန်းကန်ဖယ်ရှားမှု မပြုတော့ဘဲ အသက်မှန်မှန်ရှူကာ ငြိမ်သက်နေလေသည်။ စောက်ခေါင်းအတွင်းမှလည်း တစ်စုံစိမ့် တရွရွလေး လှုပ်ရှားလာပြီး စောက်ပတ်နှုတ်ခမ်းသားများကလည်း ကြီးမားတုတ်ခိုင်လှတဲ့ မောင်မောင်၏ လီးကြီးကို စုတ်၍ဆွဲသလို ဖြစ်လာသဖြင့် မောင်မောင်က တဝက်မျှဝင်နေသော လီးကို ဒစ်ခေါင်းကျန်ရစ်ချန်၍ ဖြေးဖြေးခြင်းဆွဲနှုတ်ခါ အသာအယာလေးပင် အဝင်အထွက် ပြုလုပ်ပေးနေလေသည်။

“ စွပ်..ဖွတ်..စွပ်..ဖွတ်... ”

စောက်ခေါင်းလေး အတွင်းမှ အရည်များလည်း စိုရွဲနေပြီးမို့ တစွပ်စွပ် အသံများ မတိုးမကျယ် ထွက်ပေါ်၍ လာသည်။ မီးမီးမှာ တဖြေးဖြေး ခံ၍ကောင်းလာသဖြင့် မျက်လုံးလေးများ မှေးစဉ်းကာ ဖိမ်ယူ၍ မှိန်းခံနေလေတော့သည်။ မောင်မောင်သည် မီးမီး၏ နို့ကလေးနှစ်လုံးကို ချေပွတ်ရင်း အဝင်အထွက်ကို ခပ်မြန်မြန်လေး လိုးပေးလိုက်ပြန်သည်။

“ အင်း... အင်း... ဟင်း... ဟင်း... ကျွတ်.. ကျွတ်.. ”

“ နာလိုလား... မီး...ဟူး... ”

“ ဟင့်အင်း... မ... မနာဘူး... ဒါပေမဲ့ မီးမီးရဲ့ ဟိုဟာထဲမှာ ဒုတ်ကြီးလျှိုထားသလို ပြည့်ကျပ်ပြီး စပ်ဖျင်းဖျင်းကြီးဘဲ ဦးရဲ့... အီး... ဟင်း... ဟူး... ”

“ ဟုတ်လား... ဒါလဲ ခဏဆိုရင် ပျောက်သွားမှာပါ... ”

ပြောပြောဆိုဆို မီးမီးရဲ့ ပုခုံးကိုကိုင်၍ အားဖြင့် ဖိစောင့်လိုက်ပြန်ရာ...

“ ဗြစ်.. ဗြစ်.. ဒုတ်... ”

“ အား.. နာလိုက်တာ ဦးရယ်.. သေပါပြီ... ”

မောင်မောင်၏ ရှည်လျားလှတဲ့ လီးကြီးမှာ စောက်ခေါင်းအတွင်း သားအိမ်ဝကို သွားဆောင့်သဖြင့် မီးမီးခမျာ မျက်နှာလေး ရှုံ့မဲ့ကာ ငြီးညှုလိုက်သည်။ မောင်မောင်ကလည်း အရွယ်နှင့်မမျှ မိမိ၏ ကြီးမားရှည်လျားလှတဲ့ လီးကြီး၏ ဒဏ်ကိုခံနိုင်ရန် ဆီးစပ်နှစ်ခုကြားမှာ စောင်ကိုခုထားခြင်းပင်ဖြစ်သည်။

၁၃-နှစ်ကျော်ကျော် ၁၄-နှစ်သမီးပေမဲ့ “ နို့ပေသီး... ဘယ်လိုမှမရောင်နိုင် ” ဆိုတဲ့စာချိုးအတိုင်း အရှည်ရှစ်လက်မလောက် နီးနီးရှိတဲ့လီးကြီးကို မတန်မဆဒစ်ပြည့် အဖုတ်ပြည့်ဆိုသလို သူမ၏ သေးငယ်လှတဲ့ စောက်ဖုတ်ကလေးမှာ ဖေါင်းကားပြည့်တင်းလို့လာသည်။

မောင်မောင်သည် အနမ်းအရှိက် အပါတ်အသပ်များဖြင့် ကာမဆန္ဒ၏ အထွတ်အထိပ်ကို ရောက်စေဖို့ ကြိုးစားနေပြန်သည်။ အလိုအညောင့်ကို ခဏရပ်ထားပြီး လက်များက မီးမီး၏ နို့နှစ်လုံးကို ဖျစ်ညှစ်ဆုပ်ကိုင်၍ နီရဲနေတဲ့ နို့သီးခေါင်းလေးကို လက်မလက်ညှိုးဖြင့် ဆွဲယူပွတ်ချေပေးနေပြန်သဖြင့် အောက်မှမီးမီးမှာ တလူးလူးတလွန်လွန် ဖြစ်လာပြန်သည်။

“ ခစ်...ခစ်... အဟီးဟီး... ယားတယ်...ဦးမောင်... မီးရင်ထဲမှာ တမျိုးဘဲ...ဦးမောင်ရဲ့... ” ဟု နှုတ်မှဖွင့်ဟပြောဆိုလာသည်။ မောင်မောင်က ပြန်လည်ဖြေကြားမနေတော့ဘဲ ဘယ်ဘက်ဂျိုင်းအောက်ကို လက်လျှိုသွင်း ပုခုံးကိုဆွဲကိုင်၍ ညာဘက်သလည်း သူမ၏နို့ကို ဆုပ်ချေပွတ်သပ်ပြီး ရပ်တန့်နေတဲ့ လီးကြီးကို ဖိ၍သွင်းလိုက်သည်။

မီးမီးမှာလည်း ကာမအရသာကို သိရှိခံစားရပြီးမို့ ထွန်ထွန်လူးလွန်ရင်း ဖင်လေးကို မသိမသာ ပင့်မြှောက် ပေးလာလေသည်။ အလိုအညောင့်မှာ အရှိန်ရလာပြီမို့ တစွတ်စွတ် တဖတ်ဖတ်ဖြင့် အသံများလည်းထွက်လာပြန်ရာ မောင်မောင်သည် မီးမီး၏ ခါးအောက်ညာလက်လျှိုသွင်းပြီး အားကုန်ဆောင့်ချလိုက်တော့သည်။

မီးမီး၏ သေးငယ်သော စောက်ဖုတ်လေးမှာ မောင်မောင်၏ တုတ်ခိုင်ကြီးမားလှတဲ့ လီးကြီးအဝင်အထွက်ကြောင့် စောက်ဖုတ်နှုတ်ခမ်းသားလေးများ တရွတ်တိုက်၍ ခွက်ဝင်သွားသလို ပြန်ဆွဲထုတ်လိုက်တိုင်း ဒစ်ကြီးဖြင့် ချိတ်ချိတ်ချိတ် ပြိုကနဲပြိုကနဲ ဖေါင်းတက်လာလိုက်ရှိနေရာ စောက်ဖုတ်ကလေးတစ်ခုလုံး အရည်ကြည်နဲ့ သွေးစသွေးနုများပါ ရော၍ခွဲစို နေလေတော့သည်။

“ ဦး... ဦး... မီး... မီး... ဘယ်... ဘယ်လိုဖြစ်... ဖြစ်လာမှန်း မသိ... ဘူး... အ့... အား... ” ဟု ပြောဆိုရင်း လက်နှစ်ဘက်ကလည်း မောင်မောင်၏ ကျောပြင်ကြီးကို အတင်းဖက်တွယ်လိုက်သလို ပေါင်နှစ်ချောင်း ဆန့်ပစ်လိုက်ပြီး တကိုယ်လုံး တဆတ်ဆတ်တုံလာကာ ငြိမ်သက်သွားသလို စောက်ဖုတ်ကလေး အတွင်းမှ စစ်ကနဲ စစ်ကနဲဖြစ်ကာ စောက်ရည်များ ပန်းထွက်လာလေသည်။

မောင်မောင်ကလည်း မီးမီး ကာမရဲ့အထွတ်အထိပ် ပြီးဆုံးခြင်းကို ရောက်သွားမှန်းသိလိုက်သဖြင့် ကြမ်းပြင်ကို လက်ထောက်ကာ အားကုန်ဖိမိဆောင့်ချလိုက်ပြန်သည်။

“ စွတ်.. စွတ်.. ဖတ်..ဖတ်.. ”

အခန်းလေးအတွင်းမှ အသံများ မှန်မှန်လေး ပေါ်ထွက်လာသည်။ မောင်မောင်သည် မှောက်လိုးနေရာမှ ဆောင့်ဆောင့်ထိုင်၍ မီးမီး၏ပေါင်နှစ်ချောင်းကို သူ၏ပေါင်ပေါ်သို့ တဘက်တချက် ဆွဲတင်ကာ ခါးကိုဆွဲ၍ ခပ်သွက်သွက်လေး လိုးဆောင့်ပစ်လိုက်ရာ ခဏအကြာတွင် သူ၏လီးထိပ်မှ ပူနွေးပစ်ချဲ့သော သုတ်ရည်များကို မီးမီး၏သားအိမ် အတွင်းသို့ ပန်းထုတ်ပစ်ရင်း မီးမီး၏ ဗိုက်လေးပေါ်မှောက်ကာ ကာမစည်းစိမ်ကို ခံစားနေလေတော့သည်။

ညရစ်နာရီလောက်အချိန်တွင် မောင်မောင်သည် ဂိုဒေါင်အတွင်းရှိ စားပွဲပွဲထိုင်၍ ရမ်တစ်လုံးဖြင့် အလုပ်ရှုပ်နေစဉ် အလုပ်ရှင် မမမြင့်သည် ထမီရင်လျားနှင့် တဘက်တစ်ထည်ခြုံကာ အထဲသို့ဝင်ရောက်လာသည်။

“ မောင်မောင်...”

“ ဗျာ... အော်.. မမမြင့်...”

“ အထည်လက်ကျန်တွေ သေချာစစ်ရဲ့လား ”

“ ဟုတ်ကဲ့.. မမမြင့်... အားလုံးစစ်ပြီးပြီ... လုံချည်စတွေလည်း ဖြတ်တန်ဖြတ်ထားပါတယ် ”

“ တက်ထရွန်လိပ်ကကော ဘယ်နှစ်လိပ်ကျန်သေးလဲ ”

“ ၃၅-လိပ် ကျန်တယ်.. မမမြင့်.. ”

မမမြင့်သည် အထည်ပတ်ကင်ထုတ်ကြီးများကို လဲ့ကြည့်ရှုပြီး စိတ်တွင်းရေတွက်ကြည့်နေဆဲ.....။

မောင်မောင်သည် ရေချိုးပြီးစ မမမြင့် ခန္ဓာကိုယ်အလှကို အမှတ်မထင် ကြည့်မိလာသည်။ ခါတိုင်းလည်း ဒီလိုပင် ညဈေးသိမ်းပြီးတိုင်း မိမိဆီလာ၍ စာရင်းမေးငွေတောင်းလေ့ရှိပေမဲ့ ကနေ့လို ရေချိုးပြီး ပါးလျာလျာဖြစ်နေတဲ့ ရေလဲလုံချည်ရင်လျား ဝတ်ဆင်ခြင်းမျိုး မရှိပေ။ အခုတော့ ဂိုဒေါင်တွင်းထွန်းငြိထားတဲ့ လေးပေချောင်း မီးရောင်အောက်မှ မမမြင့်၏ အချိုးအစားကျနလှပသော ခန္ဓာကိုယ်ကို မကြည့်ချင် မြင်လျှက်သားဖြစ်နေလေသည်။

ရေစိုနေသောလုံချည်မှာ အသားကပ်နေသဖြင့် သူမ၏အလှကို လှစ်ဟဖော်ကျူးနေသယောင် ရှိကြကြီးဖိုငယ် အသွယ်သွယ်တို့သည် မြင်ရသူတဘက်သား အသက်ရှူမှားလောက်စရာ... ကြီးမားစွန့်ကားလွန်းတဲ့ တင်လုံးဝင်းမို့မို့... မောက်နေသော ရွှေရင်အစုံကိုပင် ထွင်းဖောက်မြင်ယောင်မိသည်။

မမမြင့်သည် အထည်ထုတ်ပေါ် တက်ရပ်၍ အပေါ်ဆုံးတင်ထားသော တက်ထရွန်လိပ်ကို လှမ်းမျှော် ကြည့်နေပုံကလည်း အောက်မှမတ်တပ်ရပ်နေသော မောင်မောင်မျက်နှာရှေ့မှာ ခြေဖျားမှသည် ပေါင်ခြံထိ အထင်းသား မြင်နေရပြန်သည်။ အရင်းတုတ်၍ အဖျားသွယ်သော ပေါင်ခြံကြားမှ မို့မောက်ဖောင်းကားနေတဲ့ အဖုတ်ကြီးကိုပင် မပီပိုးတဝါး မြင်လိုက်ရပြန်သဖြင့် မိမိ၏ပေါင်ခြံကြားမှ လီးကြီးမှာ ဆတ်ကနဲ မာတောင်လာသဖြင့် မောင်မောင်ခမျာ တံတွေးကို ဂလုတ်ဂလုကနဲ မျိုချနေရသည်။

“ ဟိုဘက်... အလိပ်ကဘာလို့.. သပ်သပ်ဖယ်ထားတာလဲ မောင်မောင်...” ... ငုံ့၍ မောင်မောင်ကိုမေးရာ မိမိ၏အောက်ပိုင်းကို မျက်လုံးကျွတ်မတတ် စိုက်ကြည့်နေသော မောင်မောင်ကိုတွေ့လိုက်ရာ.....

“ အို... ဟဲ့... ဟဲ့...”

လုံချည်ကို တင်းအောင်လုံအောင် ဆွဲယူဖုံးဖိလိုက်ရာ ဟန်ချက်ပျက်ပြီး မောင်မောင်ပေါ်သို့ လဲကျလာသည်။ မောင်မောင်ကလည်း ယောင်ရမ်း၍ မမမြင့်၏ကိုယ်ကို လှမ်းဖက်မိရာ နှစ်ယောက်လုံး မထိန်းနိုင်ဘဲ သံမံတလင်းပေါ်သို့ ကျသွားရာ..... မောင်မောင်လည်း မမမြင့်ကို တင်းကျပ်စွာဖက်တွယ်ရင်း အငမ်းမရ နမ်းလိုက်သည်။

“ လွတ်စမ်းပါ... မောင်မောင်ရယ်... နင်ဘယ်လိုလုပ်လိုက်တာလဲဟင် ”

မမမြင့်သည် ရုန်းကန်ဖယ်ရှားရင်း ပြောလိုက်ရာ မောင်မောင်သည် တိုး၍တင်းကျပ်နေအောင် ဖက်လိုက်ရင်း

“ ကျနော်... ကျနော်... မမမြင့်ကို... ချစ်နေတာကြာပြီ... အခုတော့ကျနော်စိတ်တွေ ထိန်းလို့မရတော့ဘူး ”

ပြောရင်းက မမမြင့်၏နဖူး ပါးပြင်ကို တချက်ဆီနမ်းလိုက်ပြီး သူမ၏ ဖူးဖူးရွရွနှုတ်ခမ်းကို မိမိပါးစပ်ဖြင့် ဖိကပ်စုပ်ယူလိုက်သည်။

မမမြင့်ခမျာမှာလည်း လူးလွန်းရုန်းကန်ရင်းဖြင့် ရင်လျားထားသောထမီမှာ ပြေလျော့ကျသွားကာ ဝတ်လစ်စလစ် နီးပါး ဖြစ်သွားရလေသည်။ မောင်မောင်ကလည်း အတွေ့အကြုံရှိပြီးသားမို့ ကျင်လည်စွာပင် မမမြင့်၏ ကိုယ်ပေါ်သို့ သူ၏ရင်ဘတ်ကြီးဖြင့် ဖိကပ်၍ကြမ်းပြင်ပေါ်သို့ လျောစင်းပြီး ဖြစ်စေလိုက်သည်။

ဤကဲ့သို့သော အခွင့်အရေးကို မောင်မောင်က လက်လွှတ်မခံနိုင်တော့ဘဲ ဝှင်းလိုက်ပုံကျနေသောထမီကို ဆွဲချွတ်လိုက်ပြီး မမမြင့်ပေါင်နှစ်လုံးကြားသို့ ဒူးခေါင်းကိုထိုးထည့်လိုက်ပြန်သည်။

“ မောင်မောင်.. နင်.. ငါ့ကိုလွှတ်နော်... ငါအော်လိုက်မယ်...”

“ မလွှတ်ဘူး မမမြင့်... အော်ရင်အော်လိုက်... မမမြင့်ကိုသိပ်ချစ်လွန်းလို့... ကျနော် အခုလိုကြိစီမိတာပါ ”

မောင်မောင်သည်ပြောရင်း မာတောင်လျှက်ရှိသော လီးကြီးကို မမမြင့်၏စောက်ဖုတ်ထဲသွင်းရန် အပေါက်ဝ၌ တော့ချိန်ဆောင့်သွင်းလိုက်ရာ..... မောင်မောင်၏လီးကြီးမှာ လုံးပတ်ကြီးထွားပြီး ရှည်လျားလှသည်မို့ စောက်ပတ် နှုတ်ခမ်းသားများဖြင့် သိပ်သိပ်သဲသဲ ထိမိလှရာ မမမြင့်ခမျာ အရသာတွေ့သွားရလေသည်။

“ ကျွတ်ကျွတ်... အမလေး... အီး... အား...”

မမမြင့်နှုတ်ဖျားမှ အသံထွက်ပြီးညူလိုက်မိသည်။ မောင်မောင်အဖို့မှာလည်း သူ၏လီးကြီးကို မမမြင့်၏ အဖုတ်ထဲသို့ သွင်းလိုက်သည်နှင့်ပင် အရွယ်နှင့်မလိုက်အောင် ကျပ်ကျပ်တည်းတည်းရှိသည့် အဖုတ်လေးကြောင့် ကာမဆန္ဒများ တက်ကြွလာရသည်မို့ မမမြင့်၏ ပုခုံးနှစ်ဘက်ကို အားရအောင်ဆုတ်ကိုင်ပြီး သူ၏လီးကြီးကို အဖုတ်အတွင်းသို့ အဆုံးအထိတိုင်အောင် အားကုန်ဖိဆောင့်ချလိုက်လေသည်။

“ အမလေး... ပြေးပြေး... အူး... နာလိုက်တာ... မောင်မောင်ရယ်...”

လီးကြီးတစ်ချောင်း သူမ၏ စောက်ခေါင်းတွင်းသို့ ကျပ်တည်းစွာ ထိုးခွဲဝင်ရောက်လာပြီး သားအိမ်ကို ထောက်မိသဖြင့် မမမြင့်မှာ နာကျင်၍ မောင်မောင်ကို တွန်းလိုက်မိပြီး စုတ်သတ်ပြီးညူလိုက်ရသည်အထိပင်။

မမမြင့်မှာ ယောက်ျားရှိသူဖြစ်ပြီး ကလေးသုံးယောက်မွေးဖူးပေမဲ့ ဗိုက်ခွဲမွေးခဲ့ပြီး ကလေးများကို တစ်ယောက်မှ နို့တိုက်ကျွေးခြင်းမရှိဘဲ နို့ဖူးတိုက်ခဲ့တာမို့ သူမ၏စောက်ဖုတ်မှာ အာမနေဘဲ ကျင်းကျင်းကျပ်ကျပ်ရှိနေဆဲပင်၏။ သူမ၏ယောက်ျား လောရုံ၏လီးမှာလည်း မောင်မောင်၏လီးလောက် မကြီးထွားသဖြင့် အပျိုစောက်ဖုတ်နီးနီးရှိနေခြင်းပင်။

မောင်မောင်သည် သူ၏လီးကြီးကို အသွင်းအထုတ်မလုပ်သေးဘဲ နှုတ်ခမ်းကိုစုတ်လိုက် လက်တဘက်ကလည်း အငြိမ်မနေဘဲ ဝင်းဝါပြီး မို့မို့ထွားထွား နို့နှစ်လုံးကို ပွတ်သပ်ပြီး မကျီးစေ့ပမာ မဲပြောင်နေတဲ့ နို့သီးခေါင်းကို ပါးစပ်ဖြင့် ငုံ့ခဲကာ ကလေးများနို့စို့သလို တပြုတ်ပြုတ်ဖြင့် စို့နေပြီး ကျန်လက်တဘက်မှ စောက်ဖုတ်နှုတ်ခမ်းသားများကို အသာအယာ ဆွဲယူပွတ်သပ်၍ အစေ့လေးကို ပွတ်ချေပေးရာ လူးလွန်ရုန်းကန်နေသော မမမြင့်မှာ ငြိမ်သက်သွားသလို ကာမအရသာကို စတင်ခံစားလာရပြီမို့ စောက်ခေါင်းသားများ ပွစိပွစိဖြစ်ကာ အရည်ကြည်များစိမ့်၍ထွက်ရင်း ယားယံလာလေတော့သည်။

မောင်မောင်သည် မမမြင့်စိတ်ပါလာပြီမှန်းသိ၍ အချိန်မဖြုန်းတော့ဘဲ ပေါင်နှစ်ချောင်းကြားမှာ ဆောင့်ကြောင့် ထိုင်လိုက်ရင်း ပေါင်နှစ်ချောင်းကိုဖြုကာ သူ့ပေါင်ပေါ်သို့ ဆွဲတင်လိုက်သည်။ ထို့နောက် အရည်ကြည်များဖြင့် စိုစွတ်နေသော စောက်ဖုတ်အတွင်းသို့ သူ၏လီးကြီးတစ်ချောင်းလုံးကို လျော့ကနဲဝင်သွားအောင် ဖိ၍သွင်းလိုက်သည်။

“ စွတ်.. စွတ်.. ဖတ်.. ဖတ်.. ”

အသားအရည်ဖြူဖွေးသူမို့ထင် မမမြင့်၏ စောက်ဖုတ်တခုလုံးမှာ အရည်များရွမ်းလှပြီး လီးကြီး ဝင်လိုက်ထွက်လိုက်တိုင်း ဘွတ်စွတ်ဖတ်ဖတ်ဟူသော အသံများ မြည်လျှက်ရှိသည်။ မောင်မောင်သည် မမမြင့်၏ခါးကိုကိုင်၍ ခြေဖျားထောက်ကာ လိုးဆောင့်နေလေရာ မမမြင့်လည်း မောင်မောင်၏အလိုးဆောင့်ကြောင့် တအင့်အင့် တအီးအီးပြီးညူရင်း ထူးကဲသော ကာမအရသာကို ခံစားလာရသည့်အတွက် မောင်မောင်၏လက်မောင်းနှစ်ဘက်ကို ဆုတ်ကိုင်ရင်း အောက်မှနေ၍ ဖင်ကြီးကို မြှောက်မြှောက်ကော့ပေးနေလေတော့သည်။

“ မောင်မောင်ရယ် မမမြင့်စိတ်တွေ ဘယ်လိုဖြစ်လာမှန်းမသိဘူး ရင်ထဲမှာလည်း ပြည့်ကျပ်နေတာဘဲ.. ”

“ ဟင်း... ဟင်း... ဟူး.. ”

မမမြင့်သည်ကာမ၏အရသာထူးကြောင့် မောင်မောင်ကို တင်းကျပ်စွာ စုတ်ကိုင်ဖျစ်ညှစ်ထားပြီး အောက်မှလည်း စည်းချက်ပိုင်ပိုင် ကော့ကော့ပေးသလို တခါတရံ ဖင်ကိုငှေ့ယမ်းပေးလိုက်ပြန်သဖြင့် မောင်မောင်မှာလည်း ဖီလင် တက်လာရသည်။

“ မမမြင့် ”

“ ဟင်...”

“ မမမြင့်ကို ကျနော်ချစ်လွန်းလို့ အခုလိုလိုးမိတာ စိတ်မဆိုးပါနဲ့နော်...”

ခပ်ကြမ်းကြမ်းလေးဆောင့်နေရာမှ အနည်းငယ်ဖြေးဖြေးလေး လိုးဆောင့်ရင်း ပြောလိုက်သည်။

“ အခုမှတော့ မထူးတော့ပါဘူး...”

“ မမမြင့်... ဒီလိုအလိုးမခံရတာကြာပြီကော... နင့်အစ်ကိုကလည်း စီးပွားရေးဘဲ မဲနေတာ... မမမြင့်ကို မှန်မှန်တောင် ကျေနပ်အောင် လုပ်ပေးနိုင်တော့ဘူး... မောင်မောင်နဲ့မှဘဲ ကျေနပ်မှရတော့တယ်... နောက်တော့သာ မမမြင့်ကို ခွဲမသွားရဘူးနော်... မောင်မောင် ”

“ စိတ်ချ.. စိတ်ချ.. မမမြင့် ဘယ်တော့မှခွဲမသွားဘူး... ကျနော်ကတောင် အမြဲလိုးချင်နေတာ...”

တစ်ချက်ခြင်း မှန်မှန်လိုးနေရာမှ ခပ်သွက်သွက်မနားတမ်း ဆောင့်လိုးထဲလိုက်ပြန်သည်။

“ အင့်.... အင့်..... ဆောင့်..... ဆောင့်..... မောင်မောင်..... မမမြင့် ..... ပြီးတော့မယ်..... နာနာ.... ”

နာနာဆောင့်စမ်းပါကွယ်.. ”

“ မမမြင့်.. စိတ်တိုင်းကျ လိုးပေးမယ်နော်...”

မောင်မောင်သည်ပြောပြီး သူမ၏ပါးကို တစ်ချက်နမ်းလိုက်ပြီး ဂျိုင်းအောက်မှ လက်လျှိုသွင်းကာ ပုခုံးနှစ်ဘက်ကို ကိုင်၍ အားကုန် ခပ်ကြမ်းကြမ်းဆောင့်ဆောင့် လိုးပေးလိုက်သည်။

“ ဖတ်.. ဖတ်.. စွတ်.. စွတ်.. ဒုတ်.. ဒုတ် ” ဟူသော အသံများကလည်း ဂိုဒေါင်အတွင်းမှာ ဆူညံစွာ ထွက်ပေါ်လာသည်။

အပေါ်မှ အားနှင့်ဖိဆောင့်လိုက်တိုင်း အင့်ကနဲအင့်ကနဲ ဖြစ်သွားရပြီး ကြီးမားတုတ်ခိုင်ရှည်လျားလှတဲ့ မောင်မောင်လီးကြီးကလည်း အရှိန်အဟုန်ပြင်းစွာ သူမ၏သားအိမ်ဝသို့တိုင် ပစ်ပစ်ဆောင့်သဖြင့် နာကျင်မှုတွေနှင့်အတူ ကာမအရသာကို ထူးထူးကဲကဲ ပြည့်ပြည့်ဝဝကြီး ခံစားရင်းမှ မောင်မောင်အပေါ် ပို၍ချစ်ကြိုက်သွားကာ အစွဲကြီးစွဲ၍ လာလေတော့သည်။

“ ကျနော်လိုးပေးတာ... ကောင်းရဲ့လားဟင်.... မမမြင့်...”

“ အင်း... ကောင်းတယ်... မောင်မောင်... မင်းဆောင့်လိုက်တိုင်း မမမြင့်မှာ ဆွေမျိုးကို မေ့သွားလောက်အောင်ဘဲ ဆောင့်... ဆောင့်... အား... မမ.. မြင့်... ပြီးတော့မယ်... အင့်.. အင့်.. နာ... နာ... ဆောင့်... အား... အမလေး... ကောင်းလိုက်တာ... ကောင်းလှချည့်ရဲ့... မောင်မောင်ရယ်... အား... ဂျူး... ဟူး...”

မမမြင့်သည် ပါးစပ်မှ တတွတ်တွတ်ငြီးတွားသလို ပြောဆိုရင်း အောက်မှကော့ကော့ပေးရာ စောက်ခေါင်း အတွင်းမှ စောက်ရည်များ ပန်းထွက်လာသယောင်ပင် ထင်မှတ်ရသည်မို့ ကာမ၏အရသာကို ကျေကျေနပ်နပ်ကြီးပင် ခံစားလိုက်ရလေသည်။

မောင်မောင်သည် မမမြင့်သဘောကျ အားကုန်ပစ်ပစ်ဆောင့်လိုးပေးလိုက်ရာ ကာမအရသာအပြည့်အဝ ခံစားပြီးသွားသည်ကိုသိလိုက်သည်။ မမမြင့်ကလည်း ထူးကဲတဲ့အရသာကြောင့် မျက်စိများမှေးစင်းကာ မောင်မောင်၏ ကျောပြင်အား အားကုန်ဖက်ထားလေသည်။

မောင်မောင်ခမျာ မပြီးသေးတော့ သူ့ဆန္ဒကို ဖြစ်စေဖို့အတွက် နို့ကြီးများကို တလဲ့ဆီဖို့ရင်း ခန္ဓာကိုယ်အနံ့ ပွတ်သပ်ဆုတ်ချေနေလေသည်။ ထို့နောက် မှောက်ရက်နေအထားမှ အသာထ၍ လီးကိုချွတ် မမမြင့်ခြေတစ်ချောင်းကို မြှောက်ပုခုံးပေါ်တင်ကာ ဒူးထောက်၍ လက်တဘက်ဖြင့် သူ၏ကြီးထွားရှည်လျားလှတဲ့ လီးကြီးကို ပြုအာနေတဲ့ စောက်ခေါင်းဝမှာ တွေ့ပြီး ကိုယ်ကိုရှေ့သို့ကုန်းလိုက်ကာ ပုခုံးတဘက်ကိုဆွဲပြီး အားဖြင့်ဖိဆောင့်ချလိုက်ရာ...

“ အား... နာလိုက်တာ မောင်မောင်ရယ် ဖြေးဖြေးလုပ်ပါဟယ်...”

“ ဟုတ်ကဲ့... မမမြင့်... သိပ်နာသွားလားဟင်...”

“ ဗြန်းကနဲ တအားဆောင့်လိုက်တော့ နာတာပေါ့... ပြီးတော့မောင်မောင်လီးက စံချိန်ကျော်လီးကြီး... အခုဟာက စောစောကပုံစံထက် ပိုပြီးဝင်တာ... ရင်ခေါင်းထဲ ရောက်သွားသလားမှတ်ရတယ်...”

“ အို... ဟုတ်လား... ကျနော်စိတ်မထိမ်းနိုင်ဘဲ.. တအားဆောင့်လိုက်မိတာ .... ဖြေးဖြေးလေး လိုးပေးမယ်နော်... မမမြင့်...”

“ အင်း... အင်း...”

မမမြင့်သည် “အင်း” ဟုပြန်ပြောရင်း မျက်စေ့ကို မှေးစင်း၍ မှိန်းနေပြန်သည်။ ဂိုဒေါင်အတွင်းထွန်းထားသော လေးပေမီးချောင်းလေးအောက်ဝယ် မမမြင့်၏ ဖြူဖွေးလှပသော မျက်နှာလေးမှာ ချွေးစေးလေးများသီးလို့နေသည်။ အသက်ရှူလိုက်တိုင်းမှာလည်း မို့မောက်ပြည့်အယ်နေသော ရွှေရင်အစုံက တတုံတုံနှင့် မောင်မောင်၏ ဆောင့်ချက်အတိုင်း လှိုင်းထလိုနေပြန်သည်။

အခုအနေထားက ပုခုံးထမ်း တပေါင်ကျော်အနေအထားမို့ထင်ရဲ့ မမမြင့်၏ မို့မို့ဖောင်းဖောင်း စောက်ဖုတ်ကြီးမှာ နီရဲပြီအာလို့နေသည်။ မောင်မောင်ကလည်း အလိုးအညှောင့်မပျက် မမမြင့်ခြေသလုံကို ပါးအပ်ပြီး လက်များက နို့ကြီးများကို ပယ်ပယ်နယ်နယ် ဆော့ကစားပေးသလို ရင်ပတ်တပြင်လုံးနဲ့ ဆီးခုံမို့မို့ပါမကျန် ဖွဖွရွရွလေးပွတ်လိုက် ဖျစ်ညစ်ဆုတ်ချေ ပေးလိုက် ဆောက်စေ့လေးကိုလည်း ဆွဲချေပွတ်သပ်ပေးလိုက်ပြန်တော့ အကျောပေါင်းတစ်ထောင် စိမ့်ဝင်သွားသည့်ပမာ တွန့်ကနဲ တွန့်ကနဲ ဖြစ်သွားရလေသည်။

နဂိုကပင် ကာမဆန္ဒကို မွတ်သိပ်စွာမျှော်လင့်နေသူ မောင်မောင်၏နိုးဆွမှုများကြောင့် မမမြင့်မှာ စိတ်ဆန္ဒတွေ ထပ်ခါနီးကြွ လှုပ်ရှားလာရပြန်သည်။ မောင်မောင်ကလည်း မိမိနှင့်သူမ ကာမအရသာထူးကို အတူတကွ စားသုံးနိုင်ရန် အသင့်ဖြစ်လာသည်ကို သိသဖြင့် ရှေ့ကိုနည်းနည်းကိုင်ညွတ်ကာ ဖင်ကိုအသာကြွ၍ အဆုံးထိဝင်နေသော လီးကြီးကို ပြန်နှုတ်ပြီး တဝက်အရောက်တွင် တဖန်ပြန်၍ ဆောင့်သွင်းလိုက်ရာ...

“ ဖြတ်.. စွတ်.. ဖြတ်.. စွတ်.. ” ဟူသောအသံထွက်လာပြန်သည်။ ဤကဲ့သို့ဖြေးဖြေးမှန်မှန် ဆောင့်လှီးနေရာ အတန်ကြာတော့ မမမြင့်မှာ လူးလွန်လာရင်း...

“ တမျိုးကြီးဘဲ မောင်မောင်ရယ်... အားမလိုအားမရကြီးနဲ့... နာနာဆောင့်စမ်းပါဟယ်... ” ဟု သူမ၏ဆန္ဒကို နှုတ်မှပြောကြားလာသဖြင့် မောင်မောင်မှာ အကြိုက်ဖြစ်ကာ အချိန်မဆွဲတော့ဘဲ ခါးကိုဆွဲဖက်၍ အားကုန်ပင် ဆောင့်၍ လှီးလိုက်တော့သည်။

“ အား... အင့်... အင့်... ရှူး... ကောင်း... လိုက်တာ... မောင်ရယ်... နာနာဆောင့်... နာနာ... ”

“ ဖွတ်... ဖွတ်... ဖတ်... ဒုတ်... ဒုတ်... ပြတ်ပြတ်... ” ဟူသောအသံများ ဂိုဒေါင်အတွင်းဝယ် အသက်ရှူသံများနှင့်အတူ ဆူညံ၍နေလေသည်။

မောင်မောင်သည် ညနေက မမမြင့်၏သမီး မီးမီးဖြင့် အားမလို အားမရ စခန်းသွားလှီးခဲ့ရသဖြင့် မကျေနပ်ခြင်း မတင်းတိမ်ခြင်းများကို အခုမှ အတိုးချ၍စိတ်ရှိလက်ရှိ လှီးနေပြီမို့ ပတ်ဝန်းကျင်ကိုပင် ဂရုမစိုက်နိုင်တော့ပေ။

ထိုအချိန်မှာပင် စားစရာထည့်ယူလာတဲ့ လင်ပန်းတချက်ကိုကိုင်၍ ဂိုထောင်အတွင်းသို့ ဝင်လာသော အသားညိုညိုချောချော အရပ်မနိမ့်မမြင့် ၁၇-နှစ်အရွယ် မောင်မောင်၏ညီမ အပျိုမလေးသည် တဖတ်ဖတ် တစွတ်စွတ် အင့်ကနဲ... အင့်... အင့် ဟူသော ငြီးညူသံများကို ကြားလိုက်ရသဖြင့် မျက်လုံးကလေး အပြူးသားဖြစ်သွားပြီး လင်ပန်းကို စားပွဲပေါ်အသာချပြီး အသံကြားသည့် အထည်ထုတ်များထားရာသို့ ခြေဖျားထောက်၍ အသာချောင်းကြည့်လိုက်ရာ.....

“ အို... ကိုကိုမောင်နဲ့ မမမြင့်တို့ လှီးနေကြပါလား.... ”

တိုးတိုးလေးမှ တကဲ့တိုးတိုးလေးရေရွတ်ပြီး ပါးစပ်ကို လက်ဖြင့်ပိတ်၍ အသာလေးစူးစိုက်ကြည့်နေလေသည်။ မောင်မောင်နှင့် မမမြင့်တို့နှစ်ဦးမှာ ကာမဆန္ဒ၏ အလိုကိုလိုက်ကာ စိတ်တူကိုယ်တူအပေးအယူမျှစွာ လှီးဆောင့် ကော့ပေးနေကြသည်မှာလည်း.....

“ စွတ်... စွတ်... ဖတ်...ဖတ်... ” ဟူသော အသံများက စက်သေနပ်ပစ်သလို ဒလစပ်ထွက်ပေါ်လို လာနေပါတော့သည်။ အပျိုမလေးသည် ကြည့်ရင်းကြည့်ရင်းဖြင့် အမှတ်မထင် ပေါင်ကြားကို လက်ဖြင့် ထိုးပွတ်နေသလို ကျန်လက်တဘက်ကလည်း တင်းမာလုံးကျစ်နေတဲ့ နို့လေးများကို အင်္ကျီပေါ်မှ အုပ်ကိုင်ဖျစ်ညစ်နေလေရာ တဖြေးဖြေးနှင့် ကာမစိတ်တက်၍လာလေတော့သည်။

စောက်ဖုတ်ကလေးကို လက်ဝါးဖြင့် ပွတ်သပ်နေရာမှ အားမလိုအားမရဖြစ်လာကာ လက်ညှိုးလေးနှင့် စောက်ခေါင်းထဲသို့သွင်းကာ ကာမအရသာကို ခံစားနေရရာပေသည်။ မျက်လုံးများကလည်း ရှေ့မြင်ကွင်းကို မလွတ်တမ်း ကြည့်နေရာ မမမြင့်၏စောက်ဖုတ်ကြီးထဲသို့ ကိုကိုမောင်၏လီးကြီးဝင်လိုက်တိုင်း စောက်ဖုတ်နှုတ်ခမ်းသားများ ခွက်ဝင်သွားခြင်း၊ လီးကြီးဆွဲနှုတ်ပြန်တော့ ဖောင်းကြွလာသည်ကို မြင်တွေ့နေပြန်ရာ အပျိုမမမှာ အံ့ကိုကြိတ်ပြီး လက်ညှိုးနဲ့ စောက်ခေါင်းထဲသို့ ခပ်သွက်သွက်လေး ထိုးသွင်း၍ မွှေနှောနေပေတော့သည်။

“ ဆောင့်... ဆောင့်... မောင်မောင်... မမမြင့်ပြီးချင်လာပြန်ပြီ.... ”

“ အင့်... အား... အင့်... ”

မောင်မောင်သည်လည်း ပြီးချင်လာပြီမို့ လှီးဆောင့်ခြင်းကို ခပ်သွက်သွက်လေးလှီးဆောင့်ပေးရာ ခဏတွင်းမှာပင် လီးထိပ်မှ သုတ်ရည်များကို စောက်ခေါင်းအတွင်း သားအိမ်အတွင်းသို့ ပန်းထုတ်လိုက်သည်။ မမမြင့်မှာလည်း မောင်မောင်၏ ပူနွေးသော သုတ်ရည်များ မိမိ၏သားအိမ်ထဲထိတိုင်အောင် ရောက်ရှိလာသည်ကို ကျေနပ်ပီတိဖြစ်စွာ ခံယူရင်း စောက်ခေါင်း နံရံတလျှောက် ပွစိပွစိဖြစ်လာကာ ပြီးဆုံးခြင်းသို့ရောက်လေတော့သည်။

မောင်မောင်သည် လေးငါးချက်လောက် ဆက်ဆောင့်ပေးလိုက်ပြီး ပုခုံးပေါ်မှ မမမြင့်၏ခြေထောက်များကို ဘေးသို့ချလိုက်ပြီး မမမြင့်စိုက်ပေါ်သို့ ဝမ်းလျားမှောက်ချကာ မှိန်း၍နေလေတော့သည်။ ထိုအချိန်မှာပင် အပျိုမလေးမှာလည်း အသံတိပ်ငြီးညူရင်း စောက်ဖုတ်လေးထဲမှ အရည်များပန်းထွက်သယောင်ယောင်နှင့် ပြီးသွားလေတော့သည်။

မောင်မောင်နှင့် မမမြင့်တို့မှာလည်း ကာမ၏ချိုမြိန်သော အရသာထူးကြောင့် မျက်လုံးများမှူးမှိုတ်၍ ဇိမ်ခံနေကြရာ အပျိုမလေးသည် အသာခြေဖျားထောက်ကာ ဂိုဒေါင်အပြင်ဘက်သို့ မသိမသာထွက်သွားလေသည်။

ဂိုဒေါင်အတွင်းမှာတော့ မောင်မောင်နဲ့ မမမြင့် တယောက်မျက်နှာမှ ချွေးစလေးများကို အပြန်အလှန် ပွတ်သပ် ဖယ်ရှားပေးနေကြလေသည်။ ဖြူဖွေးသော မမမြင့်၏ကိုယ်လုံးမှာ ချွေးများဖြင့် တမျိုးပင်ကြည့်၍ကောင်းနေတော့သည်။ မျက်နှာကဝိုင်းသယောင် နက်မှောင်တဲ့မျက်ခုံး၊ ဝိုင်းစက်ကြည့်လင်နေတဲ့ မျက်လုံးလေးများ၊ နီတျာတျာနှုတ်ခမ်းနှစ်လွှာ၊ ရွှေရင်အစုံကလည်း ကြီးထွားမို့အယ်နေသေးတော့သည်.....

ပြေလျော့တဲ့ ဗိုက်သားလေးမှာတော့ တြိဂံပုံသဏ္ဍာန် ချုပ်ရိုးလေးကလည်း တမျိုးကြည့်ကောင်းနေသလို၊ အောက်ဆီခုံမို့မို့ ဆင်ဦးကင်းသဏ္ဍာန် ဖောင်းဖောင်းကားကားစောက်ဖတ်၊ အရင်းတုတ်ပြီး အဖျားသွယ်တဲ့ ပေါင်တံများ လုံကျစ်ပြေလျော့တဲ့ ခြေသလုံးလေးနှင့် စွန့်ကားတဲ့ တင်ပါးဆုံကြီးတွေမှာလည်း အားရစရာ အနေအထား အရပ်ရှည်သူမို့ “ရွှေဘိုမင်းကြိုက် ကာလသားများနဲ့ လားလားမှမထိုက် ”ဟုဆိုရလောက်အောင် တောင့်တင်းလှပလွန်းလှပေသည်။

“ မမမြင့်..... ”

“ အင်... ”

“ ကောင်းရဲ့လားဟင်.... ”

“ ကောင်းတယ်မောင်မောင်ရယ်... မမမြင့်လေ မင်းကိုသိပ်စွဲသွားပြီ... သိလား.... ”

“ ဟုတ်ရဲ့လား... မမမြင့်ရယ်... ”

“ တကယ်.. ပြောတာ... မောင်မောင်... မင်းလိုးတာကို အမြဲတမ်းခံချင်နေပြီ.... ”

တယောက်နဲ့တယောက် အပြန်အလှန် ပြောဆိုနေကြသလို လက်များကလည်း အငြိမ်မနေကြပေ ပွတ်သပ်နေလေရဲ့.... မမမြင့်ကလည်း အားကျမခံ မောင်မောင်လီးကြီးကို လှမ်း၍ကိုင်ဆွဲနေရာ ဖြူဖွေးနူးညံ့လှတဲ့ လက်ဖဝါးထဲမှာ... မောင်မောင်၏ လီးကြီးမှာ တဖြည်းဖြည်းနဲ့ ကြီးထွားလာပြန်ရာ မမမြင့်သည် ထထိုင်၍ အသေအချာကြည့်ပြီး.....

“ အို.... ကြည့်စမ်းဟယ်.... မောင့်မောင့်ဟာက နဲ့တဲ့ဟာကြီးမှ မဟုတ်တာ.... မမမြင့်လက်နဲ့တောင် လုံးပတ်ထိရုံလေးဘဲရှိတယ်..... ”

“ ကြီးတော့ မကြိုက်ဘူးလားဟင်... မမမြင့်... ”

“ မမမြင့်ကတော့ ဟောဒီလီးကြီးကို ကြီးလေကြိုက်လေဘဲ.... နင့်အစ်ကိုလီးကြီးတော့ မင်းလီးနဲ့ယှဉ်လိုက်တော့ သေးသွားတာပေါ့... ”

“ မင်းလီးလိုလည်းမရှည်ဘူး.... မင်းဟာကြီးကြီးတော့ မမမြင့်ရဲ့သားအိမ်ထဲထိ ရောက်ရောက်လာတယ်...”

“ ပြောနေကြပါတယ် မမရယ်.... ကျနော်တို့ နောက်တချိန်လုံးကြည့်ဖို့နော်.... ”

“ လုပ်လိုက်လေ.... မောင်မောင့်သဘောဘဲ.... ”

“ ဒီလိုဆို မမမြင့်က လေးဘက်ကုန်းပေးလေ.... ”

“ အေးအေး.... မင်းစိတ်ကြိုက်ကုန်းပေးမယ်.... ဖြေးဖြေးလည်း လုပ်ဦးနော်.... ” ဟု ပြောဆိုပြီး လေးဘက်ကုန်းပေးလိုက်ရာ ဆူဖြိုးကြီးမားလှတဲ့ တင်ပါးကြီးများက ထိုးထောင်တက်ကြွလာသဖြင့် မို့မို့ဖောင်းဖောင်း စောက်ဖတ်အုံကြီးမှာ ကြီးမားပွင့်အာနေတဲ့ဖင်ကြားမှ ပြူးပြူးကြီးထွက်လာလေသည်။

မောင်မောင်ခမျာလည်း ဒူးတဘက်ထောက် တဘက်ထောင်ဖြင့် ပွင့်အာပြူးပြီနေတဲ့ စောက်ခေါင်းတွင်းသို့ လီးကြီးကိုဆွဲကိုင်၍ တေ့လိုက်ပြီး ဒစ်မြတ်အောင်ထိုးနှစ်လိုက်ကာ ခါးကိုစုံကိုင်၍ ဆောင့်လိုးလိုက်လေသည်။

“ အား.... အင့်... အင့်... ”

“ နာလို့လားမမ.... ”

“ ဟင့်အင်... မနာပါဘူး... အခုဟာက မမမြင့်အကြိုက်ဘဲ... အားမနာနဲ့... နာနာသာဆောင့်ပေတော့... ”

မောင်မောင်ကလည်း အဆောင့်သန်သလို မမမြင့်ကလည်း သူမ၏ဖင်ကြီးများကို နောက်သို့ပင် ကော့ကော့ပေးလိုက်သည်။ နှစ်ယောက်သား တက်ညီလက်ညီနဲ့ လိုးဆောင့်နေကြပြန်လေသည်။

ကြီးမားဖွင့်ထွားလှတဲ့ မမမြင့်၏ ဖင်တုံကြီးများသည် မောင်မောင်တချက်ဆောင့်လိုက်တိုင်း လှိုင်းထ၍ တုံတုံသွားလေသည်။ ရှေ့မှနို့ကြီးများကလည်း တွဲရွဲကျ၍ ရမ်းခါလို့နေပြန်သည်။

မောင်မောင်သည် မမမြင့်၏ နို့ကြီးများကို လှမ်းဆွဲ၍ အားရှိပါးရှိဆောင့်လိုးနေသလို မမမြင့်ကလည်း ဆောင့်ချက်အလိုက် ဖင်ကြီးကိုနောက်ဘက်သို့ ပစ်ပစ်ပေးနေရာ.....

“ စွတ်... စွတ်.... ဖွတ်.... ဖွတ်.... ” ဟူသော အသံများလှိုင်း၍နေလေသည်။

“ ဆောင့်... ဆောင့်.... မောင်မောင်... မမမြင့်... ပြီးတော့မယ်.... ”

“ အိုကေ... မမမြင့်... ”

ပြောပြောဆိုဆိုပင်.... မောင်မောင်သည် မမမြင့်၏ခါးကိုကိုင်ဆွဲ၍ တအားတအားပစ်ပစ်ဆောင့်လိုက်ရာ.... မမမြင့်ခမျာ အင့်ကနဲ... အင့်ကနဲ... အသံများ ထွက်လာသလို ခေါင်းမှာလည်း သမံတလင်းပေါ်သို့ စိုက်၍ကျသွားပြီး ဖင်ဘူးထောင်းထောင်းအနေအထားသို့ ရောက်ရှိလို့နေပြန်တော့သည်။

မောင်မောင်ကလည်း ဒူးတဘက်ထောင်အနေအထားဖြင့် မမမြင့်၏ခါးကို ပွေဖက်၍ ဆောင့်ဆောင့်လိုးပေးနေရာ မမမြင့်၏စောက်ဖုတ်တခုလုံးမှာ ပြလန်၍အရည်များဖြင့် စိုရွဲနေသည်။ အတန်ကြာလိုးဆောင့်နေရာမှ မောင်မောင်မှာ အသက်ရှူ ပြင်းထန်လာသလို ဆောင့်ချက်ရိုက်ချက်များကလည်း ပို၍ပို၍ပြင်းထန်လာပြီးနောက် သုတ်များမထိန်းနိုင်တော့ဘဲ မမမြင့်၏ စောက်ခေါင်းထဲသို့ ပန်းထုတ်လိုက်ရင်း နှစ်ယောက်သားထပ်ရက် ငြိမ်သက်သွားလေတော့သည်။

ည..... ၁၀ နာရီကျော်ကျော်..... ရုပ်မြင်သံကြားမှ အသံလွှင့်ဇာတ်လမ်းပြီးစီးချိန်မှာ တဘက်တိုက်မှ ၁၆နှစ် ၁၇နှစ်အရွယ် အပျိုမလေးတယောက် ထွက်လာသည်။ အပျိုမလေးသည် ဂိုဒေါင်အတွင်းဝင်ရောက်ကာ စားပွဲပေါ်တွင်ရှိနေသော ပုဂံခွက်ယောက်များကို လင်ပန်းထဲစုထည့်လှဲကျင်းပြီး စာရင်းစာအုပ်များကို စားပွဲအံဆွဲထဲသို့ ဖွင့်အထည့်မှာ နိုင်ငံခြားမှ လာသောချောကလက် လေးငါးခုတွေ့သဖြင့် တစ်ခုကိုယူပြီး စက္ကူပတ်ခွာကာ ဝါးစားနေရင်း တံမျက်စည်းလှဲနေပြန်သည်။ စားပွဲပတ်ဝန်းကျင်ကိုလှဲကျင်းပြီး ဟိုဟိုဒီဒီလှည့်ပတ်ကြည့်ရင်း ရှာလိုက်ရာ.....

အထည်ထုတ်များရဲ့တဘက် သမံတလင်းပေါ်မှာဖျာခင်းပြီး ပိုးလိုးပက်လက် အိပ်ပျော်နေသော မောင်မောင်အား တွေ့မြင်လိုက်ရလေသည်။

မောင်မောင်သည် သူ့အနှစ်နှစ်အလလက မျိုသိပ်အောင့်အီးထားခဲ့သမျှ ယနေ့ကျမှ ဆန္ဒပြည့်ဝစွာ မမမြင့်အား လိုးလိုက်ရသဖြင့် ပင်ပန်းနွမ်းဟိုက်ကာ ထမင်းစားရင်း ရမ်တစ်ပုလင်းအကုန်နီးနီးထိ သောက်စားပျော်ပါးခဲ့ခြင်းကြောင့် မောမောမူးမူးဖြင့် ယခုလို ခြေပစ်လက်ပစ် အိပ်ပျော်နေခြင်းပင်.....

အပျိုမလေးသည် အိပ်ပျော်နေသော မောင်မောင်အား ကြည့်ရင်း အသက်ရှူသံများ ပြင်းထန်လာသလို အမြင်အာရုံထဲမှာတော့ ညဦးပိုင်းက မောင်မောင်နှင့် မမမြင့်တို့ အားပါးတရ လိုးနေကြပုံကို မြင်ယောင်မိကာ မထင်မှတ်ဘဲ မိမိ၏ရွှေရင်အစုံကို ပွတ်သတ်၍နေလေသည်။

ထိုမှတဖန် ဒူးနှစ်ဘက်ထောက် ကြွထိုင်ရင်း ရင်ဘတ်အနံ့ လည်ပင်းမိုက်သားမကျန် ပွတ်သတ်စုတ်ချေနေသလို မျက်နှာကလည်း နီရဲလာပြီး ပါးစပ်မှလည်း တဟင်းဟင်းနဲ့ ငြီးညူနေရှာသည်။ ခန္ဓာကိုယ်အပေါ်ပိုင်းကို ပွတ်သပ်ရင်း လက်တဘက်ကလည်း ပေါင်ခြံကြား စောက်ဖုတ်လေးကို ထမိပေါ်မှနေ၍ ပွတ်သပ်နေပြန်သည်။ ယင်းသို့ပွတ်သပ်နေရာမှ အားမရဟန်ဖြင့် ထမိကို လျှောချပြီး လက်နှစ်ဘက်ဖြင့် အားပါးတရ ပွတ်သပ်နေပြန်သည်။

မို့မို့ဖောင်းဖောင်းစောက်ဖုတ်လေးထဲသို့ လက်ချောင်းဖြင့် ထိုးမွေလိုက် ထိုးလိုက်နှုတ်လိုက် လုပ်နေပြန်ရာ ဤသို့ဖြင့် သူမ၏စောက်ပတ်အတွင်းမှ အရည်ကြည်များသည် တစ်မိမိနဲ့ လက်ချောင်းများကိုပင် စိုရွဲလို့သွားလေသည်။

မောင်မောင်သည် လူးလွန်ရင်း သူ့ပေါင်ခြံကို ကုတ်လိုက်ရာ လုံချည်အောက်စမှာ ခါးပေါ်သို့ရောက်ပြီး သူ၏ ကြီးမားတုတ်ခိုင်လှတဲ့ လီးချောင်းကြီးမှာ မိုးပေါ်သို့ ထောင်ထားသော ဒုံးကြည်ကြီးသဖွယ် ထွက်ပေါ်လာလေသည်။

အပျိုမလေးမှာ မြင်တွေ့လိုက်ရပြီး မျက်လုံးများ အရောင်တောက်လာ၍ မောင်မောင်၏အပါးသို့ လျင်မြန်စွာ တိုးကပ်လိုက်မိသည်။ ပြီးနောက် သူမ၏လက်ကလေးဖြင့် မောင်မောင်၏လီးကြီးကို မထိဝံ့ထိဝံ့ဖြင့် အသာဖွဖွလေး ကိုင်တွယ်လိုက်မိသည်။ ပူနွေးသောအထိအတွေ့ကြောင့် အပျိုမလေးခမျာ ကြက်သီးထသွားသလို တွန့်ကနဲ တုန်သွားသည်။ မောင်မောင်နိုးသွားမှာလည်း စိုးသဖြင့် မောင်မောင်အားကြည့်လိုက် လီးကြီးအား ဖွဖွလေးပွတ်လိုက်ဖြင့် လုပ်နေပြန်သည်။

မီးရောင်အောက်မှာ မောင်မောင်၏လီးကြီးသည် ဆတ်ကနဲဆတ်ကနဲ ဖြစ်နေသလို ဒစ်ကြီးကလည်း ခရမ်းချဉ်သီးကြီးအလား နီရဲပြီး ပြလန်နေကာ လုံးပတ်တခုလုံး အကြောပြိုင်းပြိုင်းထနေလေသည်။

အပျိုမလေး၏ လက်ချောင်းများဖြင့် ဆုတ်ကိုင်ထားနေဆဲမှာပင် လီးကြီးမှာ ပို၍ပို၍ ကြီးထွားလာကာ တဆတ်ဆတ်တုံနေသဖြင့် အပျိုမလေးမှာ တံတွေးများကို ဂလုကနဲမျိုချမိသလို သူမ၏သောက်ဖုတ်ကလေးထဲမှလည်း ရွစ်ရွစ်ယားလာသလို ခံစားလာရသည်။

မထင်မှတ်မရည်ရွယ်ဘဲ အပျိုမလေးသည် ဗြုန်းကနဲ အင်္ကျီလုံချည်ကို ချွတ်ပစ်လိုက်သည်။ မီးရောင်အောက်ဝယ် သူမ၏ဝတ်လစ်စလစ် ခန္ဓာကိုယ်အလှများ ထင်းကနဲခုန်ထွက်လာသည်။ ဤကဲ့သို့ အဝတ်အစားများချွတ်ပြီးနောက် မောင်မောင် အပေါ်တက်ခွကာ မတ်ထောင်နေသောလီးကြီးကို ကိုင်ဆွဲ၍ သူမစောက်ဖုတ်ကလေး၏ အဝတွင်တော့ပြီး ဖြေးဖြေးလေး ထိကပ်ကြည့်လိုက်သည်။ တွန့်ကနဲ တချက်ဖြစ်သွား၍ ဖင်ကိုအသာပြန်၍ ကြွလိုက်ပြန်သည်။ မောင်မောင်ကတော့..... မူးမေ့နေဆဲပင်.....

အပျိုမလေးသည် မောင်မောင်၏လီးထိပ်ပေါ်သို့ အသာဖိ၍ထိုင်ချလိုက်ပြန်သည်။ မောင်မောင်၏လီးထိပ် ဒစ်ပြိုပြိုကြီးသည် အပျိုမလေး၏ စောက်ဖုတ်အတွင်းသို့ ဖြစ်ကနဲ နစ်ဝင်သွားရာ..... ပြည့်သိပ်ကျပ်ညပ်နေ၍ သူမသည် ဆက်၍ မထိုင်ချသေးဘဲ မကုန်းမကွဖြင့် ငဲ့ကြည့်နေမိပြန်သည်။

အတန်ကြာတော့ ပြင်းပြတဲ့ဆန္ဒကို မလွန်ဆန်နိုင်ဘဲ.... ဆပ်ကနဲ ဖိထိုင်ချလိုက်ရာ.....

“ ဖြစ်... ဖြစ်... ဖြစ်... ”

“ အင့်... အင့်... အား... အဟီး... ဟင့်... ”

အပျိုမလေးသည် ပါးစပ်မှ မသဲမကွဲငြီးညူသံ ထွက်လာပြီး လက်များမှာလည်း ဖျာပေါ်သို့ လှမ်းထောက် မိသွားသည်။ လက်သုံးသစ်ကျော်ကျော်လောက် ဝင်လာတဲ့ လီးကြီးကြောင့် အပျိုမလေးမှာ ခြေဖျားလက်ဖျားစအိုဝမကျန် တုန်တက်၍ ဖိနဲ့ဖိနဲ့တုန်အောင် ကောင်းသွားလေတော့သည်။ မောင်မောင်၏ကြီးမားတုတ်ခိုင် ရှည်လျားလှတဲ့ လီးကြီးကို အပျိုမလေး၏ စောက်ဖုတ်ကလေးက တင်းကြပ်စွာဖြစ်ညှစ်ပြီး မသိမသာလေးထိလိုက် ထိုင်လိုက်ဖြင့် လိုးနေလိုက်ပြန်သည်။

မောင်မောင်သည် မူးမူးနဲ့အိပ်ပျော်နေသော်လည်း လီးကြီးကတော့ မအိပ်ပေ။ မတ်တောင်နေတဲ့လီးကြီးကို တင်းကြပ်ပြည့်သိပ် ပူနွေးစွာ စောက်ဖုတ်လေးက လိုးပေးနေသည်ကိုလည်း မသိပေ။ သို့ရာတွင် ယောက်ျားတို့သဘာဝ ဆန္ဒများထကြွလာသဖြင့် သူ၏သန်မာသော လက်များက သေးသွယ်ကျစ်လစ်သော အပျိုမလေး၏ခါးကို မသိစိတ်ဖြင့် မသိမသာလှမ်းကိုင်၍ ထိန်းပေးနေလေသည်။

အပျိုမလေးသည် ကြီးမားတင်းပြောင်နေသော လီးတချောင်းလုံးမဆိုထားဘိ တဝက်မျှပင်ဝင်အောင် ဆက်မထိုင်ရဲဘဲ ဝင်သလောက်နှင့်ပင် ဖင်ကြွလိုက်ထိုင်လိုက်ဖြင့် ဆက်၍လိုးပေးနေရာက မိမိ၏စောက်ခေါင်းလေးထဲမှ အရှိန်တက်လာကာ နောက်ဆုံးမအောင့်နိုင်တော့ဘဲ အားနှင့်ဖိထိုင်ချလိုက်မိတော့သည်။

“ ဖြစ်... ဒုတ်.... အား..... ”

--- || --- || --- (ခေတ္တနားဦးမည်)

ဒုတိယပိုင်း မကြာမီ ဆက်လက်ရေးသားပါဦးမည်..... မျှော်.....

ရေးသားသူ - နဂိုကြီး